



**СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЕПАРХИЈА МИЛЕШЕВСКА
КАБИНЕТ ЕПИСКОПА**

Србија, 31300 Пријепоље, ул. Душана Томашевића Ћирка бб,

тел: 033/710-071; факс: 033/710-471 * eparhija.milesevska@gmail.com

Е. Бр.192/20

05. јун 2020. године

**ОПШТИНА ПЉЕВЉА
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ПЉЕВЉА
Н/р. господину Игору ГОЛУБОВИЋУ, председнику
Одборницима Скупштине Општине Пљевља**

**Уважени Председниче,
Поштовани народни одборници,**

У сазнању смо да Скупштина Општине Пљевља на својој сједници заказаној за данас намјерава у оквиру продаје Мотела „Водице“ огласити и продају камене Воденице Манастира Свете Тројице која се налази на ријеци Брезници. **Ми вас, као ваш епархијски архипастир и искрени молитвеник пред Васкрслим Господом, најљубазније молимо да из поменуте продаје изузмете манастирску воденицу, јер Општина Пљевља није њен стварни власник, већ Управа Манастира Свете Тројице.**

Надам се да вас, рођене Пљевљаке, не морам подсјећати да је на ријеци Брезници било пет манастирских воденица. Четири воденице су одузете након Другог свјетског рата, док је поменута воденица једина остала у властиштву Манастира. Истина је да је манастирско земљиште на коме се данас налази нови дио Средње стручне школе, градски стадион под Голубињом, спортска дворана „Ада“, ресторан „Милет башта“ и комплетан парк Водице, као и истоимени Мотел, шездесетих година прошлог вијека (у вријеме управе игуманије Катарине Јовановић) одузето од манастира уз симболичну надокнаду. Манастир се са том насилном експропријацијом никада није сложио, али је Воденица тада остала у власништву Манастира и за њено одузимање Манастир никад од Општине није добио ни један динар. И након спроведене спорне експропријације, манастирска Управа је у њој мљела брашно за своје потребе и убирала приход од ујма, мељући брашно тамошњем народу - све док је за тим било потребе.

Наиме, камена Воденица на Брезници стара је колико и сам Манастир Свете Тројице и она је, као и Манастир, вјековима уживала заштиту од турских власти, па чак и од самог султана. Свако зрно жита које су Турци у њој самљели, платили су Манастиру. Надам се да вас не морам подсјећати колико је пљеваљске сиротиње, све од средњег вијека па до новијег времена, без икакве накнаде, нахрањено брашном самљевеним у овој Воденици. Камена Воденица на Брезници је обновљена и покривена тридесетих година прошлог вијека у вријеме игумана Серафима Џарића. Последњи пут Воденица је покривена у договору са Управом Манастира Свете Тројице средствима Општине прије неколико година и то из разлога што су претходни, такорећи нови цријеп који је поставила Управа Манастира, годинама ломили несавјесни грађани, обурдавајући камење са оближње стрмине. Тај цријеп који се тренутно налази на нашој Воденици је једино власништво Општине, све остало је, до последњег камена, саграђено средствима Манастира и био би гријех манастиру одузети оно што је његово. Манастир Свете Тројице је доста дао овоме граду. У вријеме Краљевине Југославије, као и Титове Југославије, Манастиру је одузето преко 800 хектара земље, шуме, бројни дућани, зграде и куће. Већином одузетог манастирског земљишта данас газдује управо Општина Пљевља. Ко је, када и с којим циљем укњижио воденицу на Општину, ми тренутно не знамо, али то није тешко утврдити. Оно што је сигурно – укњижба је извршена противзаконито.

Ми, као духовни старјешина града Пљеваља, желимо да, као и до сада, у духу обостраног поштовања и истинске братске љубави, са уваженим Предсједником и са свим представницима световне власти овога града сарађујемо на корист нашега народа. Стога вас још једном очински молим да одустанете од поменутих продаје и учините да се Воденица врати Манастиру Свете Тројице који посједује сву потребну документацију за власништво над њом. Не дао Бог да неко од Вас, баш уочи Тројичиндана, дигне своју руку и својим гласом Тројичкој лаври одузме Воденицу коју су ваши преци чували и из ње хлеба јели. Ако, не дај Боже, до тога дође, бићемо принуђени да покренемо судски поступак против вас (Што ми драге воље нећемо чинити!) и своја права заштитимо пред надлежним судом. Општина Пљевља нема и не може имати ни један доказ да је Воденица њена, јер од манастира никада није одузета. Са друге стране Манастир Свете Тројице посједује сву потребну документацију о власништву над овом Воденицом, па чак и о њеној градњи, обнови и новчаним издацима за њено одржавање.

Уколико уважите нашу молбу, Ми изражавамо своју спремност да преко Управе Манастира Свете Тројице опет покренемо нашу Воденицу и у сарадњи са цијењеном Општином и новим власником мотела „Водице“ учинимо све да допринесемо уљепшању саме Воденице и простора око ње, што би истински употпунило туристичку понуду града Пљеваља.

У нади да ћете ово наше писмо примити к знању и услишити Наше мољење, Ми вас очински поздрављамо, шаљући вам Наш архијерејски благослов и молећи се

Пресветој Тројици. Пресвета Тројица да вас и ваше домове сачува од сваког зла и искушења.

Дано у Епархији Милешевској уочи Тројичиндана,

5. јуна љета Господњег 2020.



ЕПИСКОП МИЛЕШЕВСКИ

Атанасије